

Sygn. akt I CSK 59/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku P. S.A. w G.
przy uczestnictwie Agencji Nieruchomości Rolnych
o wpis do księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 września 2013 r.

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i obciąża wnioskodawcę oraz uczestnika postępowania kosztami
postępowania związanymi ze swym udziałem w sprawie
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się on próby uzyskania oczekiwanej wykładni art. 626⁸ § 2 k.p.c., której potrzeba dokonania przez Sąd Najwyższy jest jednak warunkowana wymogiem wykazania przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Symptomatyczne jest zresztą, że strona skarżąca przedstawia zagadnienie wyłącznie w płaszczyźnie przez siebie preferowanej interpretacji art. 626⁸ § 2 k.p.c., co nie spełnia wymogu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.